IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 142)**
z dnia 8 czerwca 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 142)

8 czerwca 2022 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Sylwestra Tułajewa (PiS)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

I. informację o dokumentach, w stosunku do których Prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2022) 150, 189 (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej), COM(2022) 188, 193, 194, 199, 200, 201, 205, 207, 208, 214, 215, 218 (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.); COM(2022) 196, 198, 210, 213, 225 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.),

II. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów i uchylającego dyrektywę 2009/125/WE (COM(2022) 142 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

III. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (9 i 10 czerwca 2022 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2022) 018, COM(2018) 225 i 226, COM(2021) 851, 757, 756, 891, 782, 784).

W posiedzeniu udział wzięli: **Kamila Król** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii wraz ze współpracownikami, **Sebastian Kaleta** sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Bartosz Grodecki** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz, Joanna Heger, Agata Domańska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych; **Bartosz Pawłowski** – ekspert ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych, **Adrian Grycuk** – specjalista ds. systemu gospodarczego z BAS.

Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, witam ministrów i osoby towarzyszące. Witam sekretariat Komisji.

Szanowni państwo, ponieważ do chwili obecnej nie wpłynęła informacja pisemna dotycząca Rady ds. Konkurencyjności, zapowiadany i wpisany pkt II, proponuję zatem, aby ten pkt II zdjąć z porządku dziennego. Bez informacji pisemnej nie rozpatrujemy informacji w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Czy ktoś zgłasza sprzeciw wobec takiej zmiany? Nie widzę. Zatem taka nastąpi w porządku obrad. Czy jeszcze jakaś uwaga? Nie widzę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy zatem do realizacji pkt I, czyli informacji o dokumentach, w stosunku do których Prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej COM(2022) 150, 189; w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. COM(2022) 188, 193, 194, 199, 200, 201, 205, 207, 208, 214, 215, 218; w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. COM(2022) 196, 198, 210, 213, 225. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania przez Komisję? Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów i uchylającego dyrektywę 2009/125/WE (COM(2022) 142 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez panią minister Kamilę Król, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii. Bardzo proszę panią minister o przedstawienie stanowiska RP.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Kamila Król:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, głównym celem projektu rozporządzenia jest ograniczenie negatywnego oddziaływania produktów na środowisko oraz poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego przy jednoczesnym korzystaniu z wydajnych rozwiązań cyfrowych. Dodatkowo stanowi realizację celów polityki przemysłowej UE polegających na zwiększeniu popytu na towary wytwarzane z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju, zapewnieniu zrównoważonej produkcji oraz równych warunków konkurencji.

Projekt rozporządzenia tworzy ramy dla ustanawiania wymogów dotyczących ekoprojektu w oparciu o aspekty zrównoważonego rozwoju oraz cyrkulacyjności wymienione w nowym planie działania UE, dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy. Chodzi tu i trwałość produktów, możliwość ich ponownego użycia, modernizacji, naprawy, obecność substancji potencjalnie niebezpiecznych w produktach, efektywność energetyczną, efektywne gospodarowanie zasobami, zawartość produktów poddanych recyklingowi, regeneracja produktów, jak również recykling wysokiej jakości i zmniejszenie śladu węglowego i środowiskowego produktu. Projekt rozszerza zakres obowiązującej dyrektywy w zakresie ekoprojektu poza produkty związane z energią, tak by obejmowała ona jak najszerszą gamę produktów. Ustanawia również nowe wymagania w zakresie ekoprojektowania w przypadkach, gdy istniejące przepisy nie zawierają takich wymagań lub gdy w niewystarczającym stopniu uwzględniają aspekty zrównoważonego rozwoju. Z rozporządzenia wyłączono kilka sektorów, takich jak pasze, produkty lecznicze, jak również żywność.

Co do zasady rząd zgadza się z tym, że przedsiębiorcy powinni spełniać wypracowane uzgodnione kryteria zrównoważonej produkcji, takie jak wymogi dotyczące ekoprojektu, niemniej jednak należy podkreślić, zwrócić uwagę na kilka kwestii, które budzą wątpliwości. Po pierwsze jest to znaczny wpływ nowej regulacji na rynek wewnętrzny. W ocenie rządu harmonogram prac Komisji Europejskiej powinien zostać wydłużony z uwagi na zbyt dużą liczbę przewidywanych zmian w bardzo krótkim czasie. Ważne jest to, by uwzględniał warunki lokalne, tak żeby nowe wymagania nie dyskredytowały przedsię-

biorców z poszczególnych krajów i żeby umożliwiały przedsiębiorcom we wszystkich krajach UE dostosowanie się do nowych wymogów bez uszczerbku na ich konkurencyjności.

Kolejną obawę rządu budzi fakt, że wiele elementów, które będą miały zasadniczy wpływ na funkcjonowanie przemysłu, nie zostało uwzględnionych w projekcie rozporządzenia. Natomiast Komisja Europejska wyznacza sobie możliwość do określania ich w aktach delegowanych, co może stanowić trudność w skutecznym wdrażaniu nowych regulacji na poziomie podmiotów gospodarczych. Także zakres uprawnień do wydawania aktów delegowanych przez Komisję Europejską wydaje się zbyt szeroki i może to stanowić ingerencję w swobodę działalności podmiotów gospodarczych.

Kolejną rzeczą, na którą trzeba zwrócić uwagę, jest to, że generalnie oszacowanie kwestii finansowych powinno tu być priorytetem działań Komisji Europejskiej, ponieważ przyjęcie założeń nowej inicjatywy stanowi szansę rozwojową dla państw członkowskich w długim okresie, niemniej jednak w okresie przejściowym będzie to wymagało znacznych nakładów ekonomicznych zarówno w sferze administracji, jak i przez podmioty gospodarcze, co też może się odbić negatywnie na ich międzynarodowej konkurencyjności. Dlatego tak ważne, zdaniem rządu, jest to, by zostały wypracowane mechanizmy chociażby wsparcia finansowego. Tutaj głównie kwestia dotyczy sektora małych i średnich przedsiębiorstw.

Kolejna rzecz, rząd generalnie popiera propozycję opracowania tak zwanych cyfrowych paszportów produktu. Wydaje się, że jest to jedyna możliwa alternatywa dla zapewnienia konsumentom i innym uczestnikom rynku pełnej informacji o różnych aspektach i funkcjonalnościach produktu czy jego komponentach. Natomiast konieczne byłoby określenie jasnej korelacji z już istniejącymi obowiązkami formalnymi podmiotów gospodarczych, a także relacji do istniejącej deklaracji zgodności. Dodatkowo negatywnie określa się dążenie do nałożenia na państwa członkowskie obowiązku sprawozdawczego w zakresie wdrażania i stosowania wymogów dla ekoprojektu w odniesieniu do zamówień publicznych. Możliwość uzyskania informacji w tym zakresie powinna być zagwarantowana w ramach standardowych formularzy do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych w świetle rozporządzenia wykonawczego Komisji Europejskiej 2019/1780.

Odnosząc się do zasad sprawozdawczości podmiotów, należy też zauważyć, że na forum Komisji Europejskiej należałoby podnieść kwestię ewentualnej kompatybilności z wymogami systemu wymiany informacji, ponieważ w większości krajów istnieją już systemy sprawozdawczości producentów. W Polsce jest to baza danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami. Ponadto Komisja Europejska zakłada, że w przyszłości prawie wszystkie produkty wprowadzane do obrotu będą musiały być zgodne z wymogami przepisów dotyczących ekoprojektowania i będą musiały być certyfikowane przez jednostki akredytowane. Zdaniem rządu należy również bardzo skrupulatnie ocenić możliwe koszty certyfikacji i ich wpływ na sektor małych i średnich przedsiębiorstw. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):

Dziękuję, pani minister. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Sławomir Zawiślak. Bardzo proszę o zabranie głosu. Do mikrofonu prosimy, panie pośle.

Poseł Sławomir Zawiślak (PiS):

Jestem już. Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, pani minister, szanowni państwo, rozporządzenie PE i Rady ustanawiające ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, które też uchyla odpowiednią dla tej sprawy dyrektywę, jest propozycją Unii, która pojawia się jako konsekwencja ogłoszonego projektu Zielonego Ładu. Pojawia się w czasie, gdy w Europie panuje kryzys.

W mojej opinii UE z tym kryzysem sobie nie za dobrze radzi w wielu bardzo licznych aspektach, w sytuacji, gdy także w kontekście naszego kraju UE stosuje politykę dziwną, gdzie zatrzymuje środki unijne, które też są w mojej opinii w nadmiernym zakresie, ale jednak przeznaczone na nowy ład. Mimo tej sytuacji projekt, który bardzo dobrze scharakteryzowała pani minister, jest podnoszony i generalnie wyczytałem, że ten projekt nie niesie żadnych skutków społecznych. Są jakieś znaczące skutki gospodarcze, do tego wrócę. Może nie ma innych bezpośrednich skutków finansowych, natomiast dokładnie widać, także w stanowisku rządu polskiego, który generalnie ten projekt popiera, mając

nadzieję, że w pewnych zakresach jako nowa inicjatywa Komisji Europejskiej przyczyni się może między innymi do zwiększenia autonomii surowcowej państw członkowskich czy stworzenia nowych możliwości gospodarczych w zakresie innowacji, tworzenia miejsc pracy. Jednak w tym stanowisku można wyczytać przede wszystkim elementy, które powinny bardzo niepokoić mieszkańców UE, także naszego państwa, dlatego że ten akt prawny po pierwsze nadaje nazbyt wielkie uprawnienia Komisji Europejskiej, które tak ustawiają państwa członkowskie, że państwa członkowskie praktycznie zostają pozbawione możliwości realnego wpływania na politykę unijną w zakresie, jakim jest między innymi ekoprojektowanie. Obawy rządu są zasadne w mojej opinii, bo wiele elementów zapisanych w tym rozporządzeniu może mieć zasadniczy wpływ na funkcjonowanie przemysłu. Określenie tego w mocny sposób w rozporządzeniu, jeśli chodzi o sytuację, którą pani minister zauważyła, że Komisja Europejska daje sobie możliwość dookreślenia, między innymi w tym aspekcie, pewnych tematów w aktach delegowanych, rzeczywiście pozbawia nas wpływu na tak ważną decyzyjność, która wpływa na pewno nie tylko na sytuację gospodarczą całego państwa, ale także wpływa na poziom funkcjonowania podmiotów gospodarczych w naszym kraju. W dalszej części tekstu stanowiska rządowego jest ta obawa o wolny rynek, o nadmierny wpływ na wolny rynek.

Zakres uprawnień do wydawania aktów delegowanych też jest zbyt szeroki i może stanowić ingerencję w swobodę działalności podmiotów gospodarczych. Harmonogram działań, rząd wyraźnie pisze, przyjętych przez Komisję, jest niezwykle ambitny i absolutnie z uwagi na powagę tematu i jego skomplikowanie jest założony w niezwykle krótkim i niewykonalnym wręcz czasie. W związku z tym absolutnie popieram stanowisko rządu, który mówi, że okres wprowadzenia rozporządzenia trzeba zdecydowanie zwiększyć, przynajmniej o półtora roku, a według mnie trzeba by nawet przeprowadzić gruntowniejszą dyskusję w tym zakresie, tym bardziej że to rozporządzenie – o tym jeszcze później powiem – powinno być maksymalnie uzgodnione w kontekście społecznym, także z podmiotami, na czele oczywiście z rządem, ale z podmiotami gospodarczymi i organizacjami reprezentującymi konsumentów. Prace wymagają dalszych konsultacji i ten wniosek, tak jak powiedziałem, jest istotny.

Zgadzam się z panią minister, że wdrożenie cyfrowych paszportów produktu to jest też bardzo skomplikowany proces, który bardzo wiele wprowadza nowych uwarunkowań, które wręcz powodują potrzebę zbudowania całego nowego spójnego systemu, który by spowodował wprowadzenie tych paszportów. To jest kolejny element uzasadnienia przesunięcia terminu wprowadzenia czy wprowadzenia poważniejszej dyskusji nad tym rozporządzeniem.

Oczywiście jest stały temat przy projektach, które podnosi Komisja Europejska, absolutnie niedoszacowane kwestie finansowe, rzeczywiste koszty wdrożenia tegoż rozporządzenia, bo oczywiście zapisy kierunkowe jego wprowadzenia są idealistyczne i ładnie ułożone, opisane, natomiast nie ma tutaj żadnego poświadczenia, że mogą być zrealizowane i też nie ma żadnego dowodu na to, w jakich kosztach one będą zrealizowane. Są to bardzo różne koszty, zarówno dla państwa, jak i dla przedsiębiorców. Między innymi są koszty, wydaje się, bardzo potężne certyfikacji. Jest to ważny temat, który ma wpływ na sektor małych i średnich przedsiębiorstw, które pod kątem jeszcze innych tematów, są wyraźnie w tym rozporządzeniu tak traktowane, że nie mają zapewnienia odpowiednich instrumentów wsparcia dla działalności. To może być dla tego sektora, który dysponuje ograniczonymi zasobami ludzkimi finansowymi bardzo groźne. To jest bardzo istotny element znaczących nakładów. Tak jak mówiłem, będzie wymagało przygotowania sfery administracji podmiotów gospodarczych, co może wpłynąć negatywnie na międzynarodową konkurencyjność na preferowanym przez UE wolnym rynku.

Zdaniem rządu państwa członkowskie nie powinny zostać osamotnione w podejmowanych wysiłkach i staraniach na rzecz realizowania ambitnych założeń w zakresie ochrony środowiska, dlatego tutaj UE powinna też dodatkowo, jeżeli chodzi o kwestie finansowe, określić, jak może wesprzeć kraje unijne, bo przecież one mają różne gospodarki, różne systemy funkcjonowania w tym systemie gospodarczym, dotyczące także ochrony środowiska, żeby ten projekt miał realne możliwości realizacji, skutecznego wdrożenia, ale też żeby spełnił zakładane założenia.

Kwestia sytuacji przedsiębiorców – wrócę jeszcze na chwilę – to oczywiście dostosowanie się do nowych przepisów, to nowe koszty. Tam budzi też kontrowersje zakaz niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, który stanowi ingerencję w swobodę działania przedsiębiorstw, oraz naraża podmiot gospodarczy na dodatkowe koszty związane z nieokreślonym ich magazynowaniem itd. Tutaj też Komisja Europejska nie przedstawiła pomysłu, jak to zrobić. Wspomniane przez panią minister obowiązki sprawozdawcze nakładane na sektor państwowy i na przedsiębiorców to jest dodatkowe wielkie utrudnienie.

Kończąc w związku z tym, powiem, jako poseł sprawozdawca, że mam nadzieję, że rząd, w tym dotknięciu chyba czubka góry lodowej, jeżeli chodzi o problemy związane z tym ambitnym projektem, generalnie popierający ten projekt razem z innymi państwami unijnymi będzie zdolny przede wszystkim skutecznie wyeksponować te wszystkie trudności i je przedstawić UE w kierunku ich uwzględnienia, poprawy sytuacji związanej z tym rozporządzeniem, bo w przypadku gdyby to rozporządzenie zostało mimo wszystko przepchnięte kolanem przez UE, a na razie z tego, co się doczytałem w dokumentach, przynajmniej w części państw, które to rozporządzenie czytały, nie było jakiegoś specjalnie negatywnego stanowiska, to myślę, że obawy rządu podniesione w wielu zakresach będą wielkim utrudnieniem dla działalności UE. Tak że życzę rządowi realizacji przynajmniej tych tez, tych założeń, które zostały zapisane jako negatywy zapisów przedłożonego rozporządzenia. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):

Dziękuję panu posłowi. Otwieram dyskusję. Czy są jakieś pytania do tego dokumentu ze strony państwa posłów? Nie widzę. Zatem chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2022) 142 wersja ostateczna. Komisja podzieliła stanowisko rządu**. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia takiej konkluzji? Nie widzę. Zatem konkluzja została przyjęta. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (9 i 10 czerwca 2022 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd reprezentują pan minister Sebastian Kaleta, sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz pan minister Bartosz Grodecki, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Bardzo proszę panów ministrów o przedstawienie stanowisk. Pan minister Sebastian Kaleta, proszę bardzo.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Sebastian Kaleta:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, w czasie najbliższego posiedzenia Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych między innymi planowane jest odnotowanie krótkiego sprawozdania z postępu prac w odniesieniu do projektów legislacyjnych będących przedmiotem trilogu, rozporządzenia w sprawie Europejskiego nakazu wydania i zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych oraz uzupełniającej ten wniosek dyrektywy ustanawiającej zharmonizowane przepisy dotyczące mianowania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów na potrzeby postępowań karnych. W przypadku podjęcia dyskusji na forum Rady przedstawiciel Polski wyrazi zgodę na odnotowanie sprawozdania. W czasie dotychczasowych prac w ramach rozmów trójstronnych nie udało się osiągnąć kompromisu nad głównymi elementami projektu. Polska stoi na stanowisku, że rozwiązanie problemu transgranicznego dostępu do dowodów elektronicznych wymaga ambitnego podejścia, a zaproponowane rozwiązania muszą być nastawione przede wszystkim na efektywność i przydatność z punktu widzenia organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Planowane jest kontynuowanie prac w czasie prezydencji czeskiej.

Kolejnym dokumentem, który będzie analizowany podczas posiedzenia Rady, jest dyrektywa PE i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne, zastępująca dyrektywę 2008/99/WE. W ocenie rządu negocjowane przepisy są niezmiernie istotne dla wzmocnienia ochrony środowiska, gdyż będą miały wpływ na poprawę egzekwowania

prawa w wielu sektorach. Mimo kierunkowego poparcia dla projektowanych zmian obecnie zaproponowane rozwiązania budzą daleko idące wątpliwości w kwestii rozszerzenia dotychczasowych regulacji o gatunki dzikiej fauny i flory wymienione w załączniku piątym dyrektywy siedliskowej poprzez penalizację ich zabijania, niszczenia, pozyskiwania, posiadania czy sprzedaży. Dotychczas przepisy odnosiły się jedynie do zakazu zabijania zwierząt oraz niszczenia roślin wyłącznie wobec gatunków wymienionych w załączniku czwartym dyrektywy siedliskowej, a więc gatunków wymagających ochrony ścisłej. Projektowane przepisy natomiast odnoszą się do znacznie szerszego zakresu gatunków, jednocześnie nieobjętych ochroną ścisłą, co nie jest uzasadnione. Polska wielokrotnie na forum grupy roboczej informowała o konieczności zmiany propozycji w tym zakresie. Niemniej jednak do czasu uzgodnienia ewentualnych zapisów kompromisowych w tej kwestii Polska nie jest w stanie poprzeć zaprezentowanego częściowego podejścia ogólnego do projektowanej dyrektywy. Kwestia ta będzie ponownie podnoszona w dalszym toku negocjacji w Radzie.

Kolejnym dokumentem jest planowane przyjęcie podejścia ogólnego w zakresie projektu rozporządzenia PE i Rady w odniesieniu do wymiany informacji cyfrowych w sprawach związanych z terroryzmem, który rząd ocenia pozytywnie. Projektowane przepisy pozwolą na stworzenie nowego systemu zarządzania sprawami dla Agencji Eurojust w celu zapewnienia prawidłowości przetwarzania danych w utworzonym w 2019 r. Europejskim Rejestrze Antyterrorystycznym, którego administratorem jest wyżej wymieniona Agencja. Usprawnienie cyfrowej wymiany danych dotyczących spraw związanych z terroryzmem oraz unowocześnienie zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami spowoduje, że Europejski Rejestr Antyterrorystyczny będzie mógł być skutecznie wykorzystywany przez Eurojust w celu wspierania oraz poprawy koordynacji i współpracy między krajowymi organami wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do poważnej przestępczości, w tym terroryzmu.

Ostatnim dokumentem, który pragnę zaprezentować, jest projekt rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego platformę współpracy mającą na celu wspieranie funkcjonowania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, zmieniające rozporządzenie 2018/1726 COM(2021) 756. Podczas posiedzenia Rady planowane jest przyjęcie podejścia ogólnego do projektu rozporządzenia w sprawie funkcjonowania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych przewidujących zapewnienie członkom zespołu dostępu do wspólnej platformy cyfrowej ułatwiającej współpracę i komunikację. Platforma będzie przydatna przede wszystkim praktykom, w szczególności prokuratorom i współpracującym z nimi funkcjonariuszom policji w prowadzeniu trudnych i skomplikowanych transgranicznych postępowań przygotowawczych.

Utworzenie takiej platformy stanowi wieloletni postulat praktyków. Polska w trakcie negocjacji zwracała szczególną uwagę na okoliczności związane z zapewnieniem najwyższych gwarancji bezpieczeństwa korzystania z danych systemu, w tym przechowywania danych operacyjnych oraz przede wszystkim braku dodatkowych kosztów dla budżetu Polski w związku z korzystaniem z platformy, co zostało osiągnięte. Dodatkowo pragnę nadmienić, że ta inicjatywa ma bezpośredni związek z powołaniem międzynarodowego zespołu dochodzeniowo-śledczego w sprawie zbrodni wojennych popełnionych przez Rosję na terenie Ukrainy, którego Polska była wraz z Litwą i Ukrainą inicjatorem. Przystąpił do tego śledztwa prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego w Hadze oraz aktualnie kolejne państwa z UE również przystępują do tego zespołu, by wspólnie prowadzić postępowania i gromadzić dowody w sprawie zbrodni wojennych. Ta platforma właśnie między innymi ma usprawnić prowadzenie tego postępowania. Dlatego też w ocenie rządu należy poprzeć przyjęcie podejścia ogólnego przez Radę. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):

Dziękuję panu ministrowi. Czy pan minister Grodecki chciałby dodać jeszcze zdanie? Proszę do mikrofonu.

Sekretarz stanu w MS Sebastian Kaleta:

Panie przewodniczący, jeśli mogę, czy w tej części teraz są pytania, bo jeśliby mi się udało, to mam kolejne zobowiązania dzisiaj.

Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):

Panie ministrze, to jest ten sam punkt, więc tylko dlatego zapytałem pana ministra Grodeckiego o to, czy chciałby jeszcze coś uzupełnić, coś dodać.

Sekretarz stanu w MS Sebastian Kaleta:

Bo pan minister Grodecki ma sprawy z MSWiA, bo ta Rada gromadzi oba obszary.

Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):

Jeszcze raz podkreślę, że to jest ten sam punkt, dlatego zapytałem. Jeżeli nie, to przejdziemy do dyskusji.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Bartosz Grodecki:

Dziękuję bardzo. Szanowni panowie i pani przewodnicząca, tak, chciałem uzupełnić tylko punkt, bo tak jak pan minister Kaleta zauważył, nasza Rada jest Radą wspólną, ale posiedzenia są oddzielne, więc tylko pokrótce uzupełnię to, co się wydarzy na naszej Radzie. Będzie jeden punkt legislacyjny dotyczący właściwie nie spraw wewnętrznych i administracji, a zasadniczo Ministerstwa Zdrowia, czyli sprawy Agencji UE ds. Narkotyków. Będzie to punkt, który nie będzie podlegał dyskusji, jest na tak zwanej liście A. Zostanie przyjęty, bo jest już uzgodniony. Projekt przewiduje ukierunkowane zmiany mandatu Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, a także wzmocnienie jego mandatu w celu zapewnienia, by przyszła agencja miała skutecznie reagować na nowe wyzwania, lepiej wspierać państwa członkowskie oraz przyczyniać się do zmiany sytuacji na szczeblu międzynarodowym. Ponadto doprecyzowana została rola agencji na arenie międzynarodowej. Jednocześnie przewidziano również dostosowanie ram instytucjonalnych agencji do wspólnego oświadczenia PE, Rady UE i Komisji Europejskiej w sprawie zdecentralizowanych agencji UE. W trakcie prac na forum horyzontalnej grupy roboczej ds. narkotyków w okresie styczeń – maj 2022 r. osiągnięto wstępne porozumienie w sprawie projektu. Prezydencja francuska w toku prac dokonała rewizji szeregu zapisów, między innymi dotyczących dopracowania ogólnej misji agencji, definicji polikonsumpcji czy też wyjaśnienia i doprecyzowania kwestii ustanowienia roli i zadań krajowych punktów kontaktowych. Powołanie agencji przyczyni się do skuteczniejszego reagowania na poziomie europejskim i krajowym na problem narkotyków w UE. Będzie to istotny wkład w skuteczną i opartą na dowodach reakcję na problem narkotyków z punktu widzenia zarówno zdrowia, jak i bezpieczeństwa. Tak jak powiedziałem, będzie to punkt, który będzie w ramach naszej Rady sektorowej przyjęty, natomiast jest to faktycznie kompetencja Ministerstwa Zdrowia.

Jeśli chodzi o punkty z zakresu funkcjonowania MSWiA, to nie mamy żadnego legislacyjnego. Mamy trzy punkty do dyskusji: rozporządzenie PE i Rady zmieniające rozporządzenie UE 2016/399 w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granicę, wniosek dyrektywa PE i Rady w sprawie wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich uchylająca decyzję ramową Rady 2006/960/WSISW i rozporządzenie PE i Rady w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych na potrzeby współpracy policyjnej PRIM 2.

Jeśli chodzi o wszystkie te punkty, kierunek prac jak najbardziej popieramy, szczególnie w zakresie kodeksu granicznego. Kwestia tylko do doprecyzowania: bardzo nam się podoba, że w końcu będzie wprowadzona do kodeksu granicznego definicja instrumentalizacji migracji. Jest ona rzeczywiście konieczna, jeśli chodzi o ostatnie wydarzenia na naszej granicy wschodniej, ale też i na granicy południowej naszej wspólnoty. To co wymaga doprecyzowania, to jest kwestia art. 21a. Dotyczy ona ograniczeń podróży do UE w sytuacji wystąpienia choroby o potencjale epidemiologicznym. Wydaje się, że musimy tu jeszcze popracować, bo te rozwiązania, które były proponowane i przyjmowane w ramach Covid-19 nie do końca się sprawdziły, więc będziemy jeszcze nad tymi zapisami w ramach art. 21a pracować, jeżeli chodzi o te dwie dyrektywy. Mogę sobie pozwolić nazwać je czysto techniczne. Jedna to jest kwestia wymiany informacji między organami ścigania. Zasadniczo też się zgadzamy z kierunkiem, jeżeli ma to wzmocnić i zwiększyć efektywność wymiany informacji, a także skuteczność podejmowanych dzia-

łań przez organy ścigania, optymalnego zaangażowania Europolu. Tutaj wszyscy się zgadzamy, że są to inicjatywy godne poparcia.

Kolejna, czyli jeśli chodzi o PRIM 2, to ona wpisuje się jakby w dyskusję prowadzoną w tej chwili w ramach Rady, czyli wzmocnienie odporności strefy Schengen. Chodzi tu o automatyzację wymiany pewnych informacji, które mają się też przełożyć na to bezpieczeństwo, jak również wymiana efektywności i skuteczności podejmowanych działań w ramach współpracy transgranicznej. Więc zarówno, jeśli chodzi o wniosek pierwszy, jak i rozporządzenie, czyli PRIM 2, jesteśmy jak najbardziej za i ten kierunek prac oceniamy pozytywnie i wysoko. To właściwie tyle. Nie mamy, jak powiedziałem, żadnych wniosków legislacyjnych, nad którymi musimy się wybitnie pochylać, poza, tak jak powiedziałem, pracami koncepcyjnymi nad dalszym rozwojem i nowelizacja kodeksu granicznego Schengen. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):

Dziękuję panom ministrom za przedstawienie tej informacji. Otwieram dyskusję. Czy są jakieś uwagi i opinie czy pytania? Nie widzę. Zatem chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych** w dniach 9 i 10 czerwca 2022 r. w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Czy jest sprzeciw wobec tej konkluzji? Nie widzę. Zatem konkluzja została przyjęta. Zamykam rozpatrywanie pkt III.

Tym samym stwierdzam, że porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Dziękuję państwu za aktywny udział. Dziękuję panom ministrom za obecność.